

Egyesületi közlemények.

Az országos erdészeti egyesület 1890. évi június hó 26-án tartott rendkívüli választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos elnök, Bedő Albert első alelnök; Havas József, Kallina Károly, Szabó Adolf és Rutska Tivadar választmányi tagok, Horváth Sándor titkár és Hantos János pénztárnok.

Elsőd Józsa, Hoffmann Sándor, Luczenbacher Pál és Tomcsányi Gyula választmányi tagok távol maradásukat kimentették.

I. A pénztár állásáról a titkár a következőket jelenti:

Az egyesület bevételei a folyó év január 1-től kezdve a mai napig	18425	frt	46	kr.
kiadásai ugyanezen idő alatt	7488	„	80	„
tesznek ki, pénztári készlete tehát	10936	frt	66	kr.

A kimutatott bevételekből 210 frt új készpénz alapítvány fejében, 8 frt 21 kr a Wagner Károly alapítvány javára, 50 kr. a Bedő Albert alapítvány javára, 1120 frt 86 kr. kötelezvényekben tett alapítványok törlesztésére, 3000 frt „A magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ czimén, végre 5000 frt a f. évben bécsi gazdasági és erdészeti kiállítás erdészeti részének költségei fejében, az említett kiállítás magyarországi országos rendező bizottsága által rendelkezésre bocsátott előleg, 1002 frt 64 kr. pedig az egyes kiállítók által fizetett, illetve megtérített kiállítási térdíj és egyéb költségek czimén folyt be. A többi bevételekre tehát 8083 frt 25 kr. esik.

A kiadásokból 3300 frt 64 kr. a fennebb említett kiállítás ez évi eddigi költségeit képezi. A rendes folyó és más átfutó és rendkívüli kiadásokra tehát összesen 4188 frt 16 kr. használta-tott fel.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi tőkének 1575 frt 80 krnyi készpénz készlete, továbbá az egyesületi általános letéti számadása szerint mutatkozó 1100 frtnyi, végre az építési vállalkozók által letett óvadékokból még fel nem vett 116 frt 40 krnyi letét is.

Ezek szerint a jelenlegi összes pénztári készlet a következő:		
kézi pénztári készlet	10936	frt 66 kr.
alapítv. „ „	1573	„ 80 „
általános letéti pénztári készlet	1100	„ — „
magán „ „ „	116	„ 40 „
összesen	<u>13.726</u>	<u>frt 86 kr.</u>

mely összegből 9310 frt 40 kr. 4 betéti könyvecskére az első budapesti fővárosi takarékpénztárban van gyümölcsözőleg elhelyezve, 4416 frt 46 kr. pedig készpénzben a pénztárban őriztetik.

Végül megjegyeztetik, hogy a magyar földhitelintézetnél az egyesületnek 8300 frt névértékű 5°/_o-os magyar papíráradék kölcsön-kötvénye, 800 frt névértékű 4¹/₂^o/_o-os magyar földhitelintézeti záloglevele, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegye és 644 frt 12 kr. készpénze van letétbe elhelyezve.

Az igazgató választmány a jelentést tudomásul véve, tekintettel a jelentékeny pénzkészletre, mely a bejelentett összegekkel egyezőnek találtatott, 4000 frt névértékű 4°/_o-os magyar földhitelintézeti záloglevél és 4000 frt névértékű 5°/_o-os magyar papíráradék kölcsön-kötvény vásárlását és a földhitel-intézetnél való elhelyezését rendeli el.

II. Az 1889. évi lezárt számadások megvizsgálására és az 1891. évi költségvetés elkészítésére az igazgató választmány Belházy Emil elnöklete alatt Hoffmann Sándor és Havas József választmányi tagokat kéri fel.

III. A titkár bemutatja Brassó város közönségének folyó évi 2314. szám alatt kelt átiratát, melyben felkéri az egyesületet, hogy jövő 1891. évi közgyűlését Brassó városában tartsa meg. Miután a közgyűlések megtartásának kérdésében érdemlegesen csak a közgyűlés határozhat, a választmány örvendetes tudomásul veszi a meghívást s felkéri az elnökséget, hogy azt nevében pártolólág terjessze a f. évi közgyűlés elé.

A folyó évi közgyűlést az igazgató választmány tekintettel arra, hogy 1888 és 1889. évi közgyűléseinket a fővárosban tartottuk meg, Tatra-Füredre tüzi ki, felkérve az elnökséget, hogy a gyűlés idejét a bécsi általános gazdasági és erdészeti kiállítással kapcsolatban szeptember elején Bécsben tartandó nemzetközi kongresszus befejezése után a szeptember hó 8-ik és 12-ik napjai közti időre hívja össze.

Hasonlóképen az elnökséget bizza meg a választmány a közgyűlés napirendjének és tárgysorozatának összeállításával is, erre vonatkozólag azonban már ez alkalommal megállapították, hogy a közgyűlés összesen 3 napra fog kiterjedni s olyan kirándulásokkal lesz egybekötve, melyek célja első sorban az lesz, hogy az egyesület tagja a három Tatra-Füredet környező községi erdők viszonyait megismerjék s a helyszínén szerzett közvetlen tapasztalatok alapján véleményüket nyilváníthassák azon nagyfontosságú kérdésben, melyet ezen erdőknek jövőbeli kezelése a három Tatra-Füredre nézve képez, s melynek helyes megoldása úgy a tulajdonos községek jól felfogott érdekeinek szempontjából, mint az említett világhírű fürdőhelyek egészséges fejlődéséhez fűződő országos érdekek szempontjából is felette kívánatos s mindenesetre méltó arra, hogy az országos erdészeti egyesület is elmondja nézetét felőle.

Hogy a közgyűlésnek ez a célja elérhető legyen, az igazgató választmány a szükséges adatok összegyűjtésére és ezek alapján a kérdéses erdők állapotának és gazdasági viszonyainak ismertetésére s egyszersmind a teendőknél az előbb említett szempontok figyelembe vételével való vázolására Szabó Adolf kir. erdőfelügyelőt és Máriássy Mátyás kir. alerdőfelügyelőt kéri fel, mint olyan szakembereket, kik a helyi viszonyokat alaposan ismerik s ennél fogva első sorban hivatottak arra, hogy a megvitandó kérdéseket a közgyűlésen bevezessék.

Miután ez a kérdés és az igazgató választmány egyéb előterjesztései a közgyűlés idejét előreláthatólag teljesen igénybe veszik, az igazgató választmány ezuttal több szakkérdést nem tűz ki a napirendre. Egyébiránt, ha az egyesület tagjai valamely más kérdést is tárgyalatni óhajtanának, azt az indítványozási jog igénybevételével minden nehézség nélkül napirendre tűzethetik.

Végül az ügyvivői teendők teljesítésére az igazgató választmány határozata értelmében dr. Szontagh Vilmos és Szabó Adolf urak fognak felkérteni.

IV. A titkár előterjeszti a múlt évi közgyűlés azon határozatát, melylyel utasította volt a választmányt, hogy a folyó évi közgyűlés előkészítése alkalmával tegye megfontolás tárgyává azt a kérdést is, miként lehetne vidéki közgyűléseinket s illetőleg az eddig ezekkel összekötött kirándulásokat jövőre a meghívásoktól

függetlenül is megtartani; előterjeszti egyszersmind azon javaslatát, melyet ezen kérdés megoldására nézve vázlatosan már a mult közgyűlésen előadott.

Az igazgató választmány tagjai, a kérdés beható megvitatása után ezen javaslattól több tekintetben eltérő álláspontot foglalván el, az eltérő nézetek összeegyeztetésére és az ennek alapján kidolgozandó új javaslatnak a következő választmányi ülésen való előterjesztésére a titkár keretlik fel.

V. Tárgyalás alá vétetett Székely György indítványa a magán-szolgálatban álló erdőtisztek és erdészeti altisztek nyugdíjintézményének megalkotása iránt.

Ezt az indítványt tudvalevőleg a mult évi közgyűlés adta ki a választmánynak azzal az utasítással, hogy az indítványozót és más kütagokat is bevonva a tanácskozásba s szükség szerint szakembereket is meghallgatva, tanulmányozza a kérdést s tegyen a jövő közgyűlésen a keresztülvitel lehető módzatai felől jelentést.

Az ügy mindenesetre olyan természetű, melyben érdemleges tanácskozást kezdeni addig, míg a sokféle összehasonlító és tájékoztató adat, melyek nyomán elindulni lehet, összegyűjtve nincs, nem is lehetséges. Az adatokat azonban eddig, főleg a bécsi kiállítás által előidézett rendkívüli munkahalmaz miatt, összegyűjteni nem lehetett, mostantól kezdve pedig a szeptemberben tartandó közgyűlésig oly rövid idő van hátra, hogy az adatokat összegyűjteni, a tanácskozásokat megtartani s az eredményhez képest esetleg még a szóban forgó nyugdíjintézmény tervezetét is elkészíteni semmi esetre sem lehetséges már csak azért sem, mert július és augusztusban egy nagyobb bizottságot alig lehet tanácskozásra összehozni.

Ezeket figyelembe véve, az igazgató választmány azt a kérést fogja a folyó évi közgyűlés elé terjeszteni, hogy a kívánt jelentés beterjesztésének határidejét az 1891. évi közgyűlésig meghosszabbítsa.

Azon bizottság kiküldése iránt azonban, mely ezen kérdésben az előmunkálatokat elvégezni és egyszersmind javaslatot készíteni lesz hivatva, már most szükségesnek találta intézkedni a választmány, kijelölvén ezen célból elnökül Bedő Albert első alelnököt, tagokul pedig Hoffmann Sándor, Horváth Sándor és Máday Izidor

választmányi tagokat, Dobl Miklós egyesületi tagot és az indítványozó Székely Györgyöt s felhatalmazván ezen bizottságot, hogy magát a szükséghez képest más tagokkal és szakértőkkel is kiegészíthesse.

VI. A folyó évi közgyűlés tárgysorozatának egyik pontját a Deák Ferencz alapítvány kamataiból kitűzendő pályakérdés megalapítása képezvén, a titkár felemlíti, hogy az alapítvány kamatai, az 1890-ik év végeig egy 1888-ban visszamaradt 15 aranyos részlet kivételével, már mind fel vannak használva, sőt az 1891. évi kamatokból is le van már foglalva 50 arany. Ezuttal tehát az előbb említett 15 arany és az 1891. évi 50 arany állanak rendelkezésre.

Felemlíti továbbá, hogy az eddig felhasznált kamatok, mely a csemetenevelést tárgyaló népszerű munkák díjazására fordított 85 drb. arany kivételével mind nagyobb, rendszeres kézi- és tankönyvek megírására fordítottak, úgy, hogy szakirodalmunknak hézagai ebben az irányban mondhatni teljesen pótolva vannak már, holott a kiserdőbirtokosoknak, községeknek stb., szóval a népnek a Fekete Lajos által irt „Az erdei facsemeték termesztése és ültetése“ című sikerült népies munkán kívül egyebet eddig nem nyújtottunk. Indokolt volna tehát, hogy irodalmunkat most már ily népies munkákkal is lehetőségig gyarapítsuk.

Ilyen munkák lehetnének például a nép szükségletét tekintve a következők:

1. egy lehető rövidre összefoglalt kis munka az erdei vetésről és ültetésről, könnyen megérthető, világos nyelven és abban a modorban megírva, mint Feketének a csemete-nevelésről szóló fentebb említett kis munkája. Célja volna könnyű és vonzó előadással utmutatást adni a kisbirtokosoknak s általában a szakemberek tanácsát nélkülöző népnek világos utmutatást adni arra nézve, hogy hol, milyen viszonyok között helyes az erdőt vetéssel s hol ültetéssel felujtani, vagy megtelepíteni; hogy kell az erdei vetést és a csemeteültetést sikerrel eszközölni s a vetések és ültetések hézagait évenként pótolgatni, míg a fiatal erdő felerdül és záródik.

Ehez csatlakozhatnék azután egy másik, hasonló nyelven és szellemben irt népies munka az erdő ápolásáról és hasznosításáról a letarolás idejéig, könnyen megérthető gyakorlati

utmutatást adva a népnek a fiatal erdők tisztogatására, később okszerű gyéritésére, a kiszedett anyag helyes értékesítésére s a hol helyén van és megengedhető, a mérsékelt erdei legeltetés gyakorlására nézve; szem előtt tartva természetesen nemcsak a gondos erdősitésből származó egyenlő koru s szabályos állapotban levő erdőket, hanem a szabálytalan állapotban levő megrongált, elegyes koru és vegyes fanemű erdőket is.

Végül befejezhetné ezen sorozatot, mely a Fekete csemete nevelésről szóló, már elkészült munkáját is beleszámítva, négy külön füzetben volna hivatva a népet az erdőtelepítés és erdőkezelés tenni és tudnivalóival megismertetni, egy kis munka a vágás alá kerülő erdők okszerű kihasználásáról, tanácsot adva a népnek egyfelől arra nézve, hogy mikor kell az erdőt levágni, s miként lehet a vágások fakészletét a különféle minőségű erdőkben legjobban értékesíteni s másfelől arra nézve is, hogy miként kell a kihasználást eszközölni, hogy a letarolt terület, abban az esetben, ha az természetes uton is feljúlhat, költség és fáradság nélkül ismét beerdősüljön. Ez a népnek szánt erdészeti ismerettár tehát, ezen utolsó munkában megint visszatérne az erdőtelepítésre, a mennyiben a természetes erdőfelújítás leírásával, a vetésről és ültetésről szóló részt természetszerűen kiegészítené.

Az igazgató választmány ezen javaslatot magáévá tévén, az ajánlott népszerű munkák megiratását azon hozzáadással fogja s közgyűlésnek javasolni, hogy a pályázati feltételekben határozottan kiteendő lesz, miszerint a szerzőnek ezen kis munkák megírásánál, főleg az ugynevezett kis erdőbirtokokat kell szem előtt tartani, beleértve ezek közé azon gyakran, alig néhány holdra terjedő ültetéseket is, melyek mezőgazdaságilag mivellett területek között beékelve fordulnak elő, s részint a legelő marha számára szükséges árnyék nyújtása, részint a talaj silányabb feltjainak megkötése, vagy hasznosítása végett telepítették; továbbá, hogy mind a három munka azon színvonalon tartandó s azon szellemben irandó meg, mint a minő Fekete Lajosnak többször említett népies munkája.

Az előbbiekkal kapcsolatban Bedő Albert első alelnök indítványára elhatározta továbbá a választmány, hogy tekintettel azon jelentékeny kiterjedésű erdőterületekre, melyek a mezőgazdaság

mostani állása mellett ma még hazánkban, úgy a nagyobb gazdaságokban, mint a kisebb községi birtokokon, főleg legeltetésre használatnak, de a melyeken a talaj termőerejének fentartása czéljából a fatenyészet bizonyos fokig állandóan okvetetlenül fentartandó, ezen ugynevezett legelő erdők szakszerű kezeléséről, hasznosításáról és felújításáról szóló alapos és hazai viszonyainknak megfelelő munka megiratását szintén javaslatba fogja hozni a f. évi közgyűlésen.

A három első népies munkára a pályázat oly feltétellel lesz kiírandó, hogy a nyertes munkák az egyesület tulajdonát fogják képezni. A benyújtás határideje mind a négy munkánál 1892. évi január 1-ejére fog kitűzetni, a pályadíj pedig az első három munkánál egyenkint 40 aranyban, az utóbbinál ellenben 80 aranyban állapittatik meg. Ezen, összesen 200 drb. aranyat kitevő négy pályadíj fedezetéül az igazgató válaszmány az 1888-ból visszamaradt 15 drb aranyat, az 1890-iki kamatokból még le nem foglalt 50 drb aranyat és a Deák Ferencz alapítvány 1892-ben esedékessé váló 100 drb arany kamatát fogja kijelölni, a még fedezetlenül maradó 35 drb aranyra nézve pedig azt a javaslatot fogja a közgyűlés elé terjeszteni, hogy az az egyesület 1891. évi folyó bevételeiből tétessék ezen célra félre.

A pályázati felteteleknek ily értelemben való elkészítésével a titkár bizatik meg.

A Deák Ferencz alapítvány kamataiból kiírt pályázatok közül a folyó évben az Erdőrendezéstan-ra hirdetett pályázat s illetve az ennek megírása czéljából Belházy Emil főerdőtanácsosnak adott megbízás több ízben meghosszabított határideje telt le folyó évi május hó 1-én. Belházy azonban rendkívüli elfoglaltatása miatt munkájának első részét most sem fejezhette még be teljesen, sőt azt sem jelenthette be határozottan, hogy a hátralevő részt mennyi idő alatt fejezheti be. Ezért az igazgató válaszmány valamely időpontnak újabb határidőül való kitűzése helyett egyszerűen felkérni rendelte a szerzót, hogy a mennyiben ideje engedi, munkájának úgy első, mint második részét, a lehető legrövidebb idő alatt elkészíteni sziveskedjék.

VIII. A bécsi kiállítás ügyében a titkár a következő jelentést terjesztette a válaszmány elé.

Magyarország a bécsi általános gazdasági és erdészeti kiállítás erdészeti csoportjában összesen 130 kiállítóval jelent meg s ezek, mint az egyesület gyűjteményes kiállításának részesei az előre elkészített tervszerű beosztásnak megfelelően, a nélkül, hogy külön tulságosan igénybe vették volna, annyi és oly sokféle tárgyat küldtek fel, hogy Magyarország erdőgazdasága, erdészeti ipara, tanügye és irodalma mondhatni egész teljességében és egészen méltóan be lett mutatva ezen egészben is fényesen sikerült kiállításon.

Általában véve örömmel lehet konstatálni, hogy kiállításunk reményen felül sikerült, s hogy Magyarországnak ugy erdészeti, mint mezőgazdasági helyzetéhez méltóan megállotta helyét a monarchia másik felével szemben.

A rendezés munkája április 8-án vette kezdetét és a megnyitás napjáig, május 14-éig teljesen be is fejeztetett, úgy hogy Ő Felsége elnök ő exja vezetése mellett már a kiállítás megnyitásának napján megtekinthette kiállításunkat, örömét és elismerését fejezve ki annak sikerülte felett.

A kiállítás megnyitása alkalmával egyesületünket gr. Tisza Lajos ő exja, Bedő Albert első alelnök, továbbá Horváth Sándor a kiállítás rendezője, Lavotta Albert az egyesület kiállítási bizottságának jegyzője, Baiersdorf Károly a kiállítási bizottság tagja, Földi János és Kondor Vilmos főerdészek, mint a rendezés és felállítás munkájának vezetői és több kiállító képviselték.

Junius 2-án megkezdődtek s e hó 11-én befejeztettek a jury munkálatok is.

A jury összesen 51 tagból állítottott össze, melyből 26 osztrák és 25 magyar részről választatott. Ezen 51 tag külön csoportba beosztva végezte munkálatait, melyek közül az első csoportba az erdei nyertermékek, a másodikba a mechanikai uton előállított erdészeti ipartermékek, a harmadikba a vegyi uton előállított ipartermékek, a negyedikbe az erdőmérnöki munkálatok s az ötödikbe az erdészeti gépek és eszközök voltak beosztva. Minden egyes csoport részéről egy elnök és elnökhelyettes választatott s hasonlókép az össz-jury részére is, mely a csoportok javaslatai felett szintén egy elnök és elnökhelyettes vezetése alatt döntött.

Az elnök és elnökhelyettesek felerészben osztrák, felerészben magyar jury-tagokból választattak; magyar részről az

összjury elnökhelyetteseként s egyszersmind az első csoport elnökeként Bedő Albert, a második csoport elnökeként Scholcz Rezső, a harmadik csoport elnökhelyetteseként Horváth Sándor, a negyedik csoport elnökeként Hoffmann Sándor és az ötödik csoport elnökhelyetteseként Tomcsányi Gyula szerepeltek.

A kiállítók részére a bécsi központi bizottság által a következő elismerések állapították meg: mint legnagyobb kitüntetés nagy diszoklevél, mint második kitüntetés az osztrák kormány által rendelkezésre bocsátott cs. kir. aranyérem, mint harmadik kitüntetés nagy ezüst érem, mint negyedik kitüntetés bronzérem, mint ötödik kitüntetés elismerő oklevél s végül pénzdíjak.

Ezek közül:

diszoklevél	ítéltetett	oda	21	magyar,	17	osztrák	kiállítónak,
áll. arany érem	"	"	3	"	8	"	"
ezüst érem	"	"	40	"	57	"	"
bronz érem	"	"	22	"	63	"	"
elismerő oklevél	"	"	11	"	25	"	"

Egészben tehát a kiosztott 267 elismerés közül 97 magyar részre és 170 osztrák részre esett; meg kell azonban itt említeni, hogy a 130 magyar kiállító közül 40 versenyen kívül állott. A versenyben tehát mindössze 90 kiállító vett részt s ezek közül a fentebb kimutatott 97 díjat 89 kiállító nyerte el; egy kiállítónk 3 díjjal és más 7 kiállítónk pedig két-két díjjal lett kitüntetve az erdészeti jury által.

Az előbbieken kívül elismerésül diszoklevelet ítél meg az erdészeti jury a m. kir. földmivelésügyi, vallás- és közoktatásügyi és kereskedelemügyi ministeriumoknak és az országos erdészeti egyesületnek.

Az odaitélt kitüntetések a general-jury által később fognak kihirdettetni és kiosztatni.

A mi a kiállítás költségeit illeti, erről ez idő szerint még nem lehet beszámolni, mivel a térdijakról, továbbá az asztalosmunkák költségeiről és a szállítási díjakról szóló számlák a kiállítási igazgatóság illetve a vállalkozók által még nem állították ki. Remélhetőleg azonban, hogy az egyesületet, mint rendezőt illető költségek, az ezen célra engedélyezett 7000 frtból teljesen fedezhetők lesznek.

Tudomásul vétetik.

IX. A titkár bemutatja gróf Bethlen András földmivelésügyi minster ő nagyméltóságának 357/eln. szám alatt kelt leiratát, melyben tudatva az egyesülettel, hogy Ő cs. és ap. királyi Felsege legfelsőbb elhatározása folytán a földmivelésügyi tárca vezetését átvette, az egyesületet törekvéseinek keresztülvitelében közreműködésre hívja fel, viszont a maga részéről is biztosítván az egyesületet, hogy az erdőgazdasági érdekek fejlesztése körül czélbavett üdvös törekvéseinek érvényesítésében támogatni fogja.

Ezen örömmel fogadott leirat még május hó 1-ső napjaiban érkezett be az egyesülethez, korábban azonban az igazgató választmánynak a bécsi kiállítás közbeeső munkálatai miatt bemutatható nem volt.

Ennélfogva az igazgató választmány most, midőn e megtisztelő leirat meleg hangu tartalmáról tudomást vehetett, indokoltnak találta, hogy az egyesület köszönő válasza s egyszersmind a feletti sajnálata, hogy ennek kellő időben való megadásában akadályozva volt, felirat helyett küldöttség útján juttattassék Minister ő nagyméltósága előtt kifejezésre. Felkérte tehát elnök ő exját, hogy e küldöttséget az igazgató választmány tagjaiból összealkotni és személyesen vezetni kegyeskednék.

X. Özv. gr. Andrássy Gyulánének elnök ő exjához intézett levele, melyben a gróf Andrássy Gyula elhunytá alkalmából hozzá intézett részvétiratért saját és családja nevében köszönetét fejezi ki, megújuló részvétellel vétetik tudomásul.

XI. Olvastatik a Magyar kereskedelmi csarnok megkeresése, melyben tudatja, hogy fakereskedői szakosztálya a faárúkra vonatkozó szokványokat (usance) megállapítani és a budapesti tőzsdéhez elfogadás végett bemutatni szándékozik s ennek kapcsán felkéri az egyesületet, hogy az erre vonatkozó munkálatok elkészítésére saját kebeléből is három tagot kiküldeni sziveskedjék. Az igazgató választmány a csarnok kérését készséggel teljesítvén, a kérdéses munkálatokon való részvételre Luczenbacher Pál, Kallina Károly és Tomcsányi Gusztáv választmányi tag urakat kéri fel.

XII. A titkár jelenti, hogy a „Növénytan erdészek számára“ czimű pályadíjnyertes munka szerzői az első kötet sajtó alá rendezésével elkészültek, s kéri az igazgató választmányt, hogy annak kiadására felhatalmazást adni sziveskednék. Egyuttal megemlíti,

hogy a kötet számára néhány finomabb kivitelű kézi rajznak valamely gyakorlott rajzoló által való elkészítése szükséges, kéri tehát, hogy ezeknek elkészítése iránt a szerzőkkel egyetértésben intézkedhessék.

Az igazgató válaszmány az első kötet kiadását engedélyezvén, utasítja a titkárt, hogy e költségekre nézve lehető alapos számítását téve, annak eredményét a következő ülésen előterjeszsze. Felhatalmazást ad továbbá az előbb említett rajzok elkészíttetésére is, oly feltétellel azonban, hogy az erre szükséges összeg a munka kiadói költségeibe, melyek később az egyesületnek megtérítendőek lesznek, szintén beszámíttassanak.

XIII. A titkár bemutatja Dufek Pál és Várjon Géza ösztöndíjas erdőakadémiai hallgatóknak indexét, melyekből kitűnik, hogy nevezettek az 1889/90-ik tanév első félévi vizsgálatait igen jó eredménnyel tették le. Dufek ugyanis az összes tantárgyából jeles osztályzatot nyert. Várjon pedig 8 tantárgy közül 4-ből jeles, 2-ből jó és 2-ből elégséges eredménnyel vizsgázott. A jó és jeles osztályzatok száma az elsőnél 100°/_o-ot az utóbbinál 75°/_o-ot tesznek ki, holott az alapszabályokban 60°/_o követeltetik meg feltétlenül.

Az esedékes ösztöndíj részletek ennek folytán nevezetteknek folytatólag kiadhatók voltak.

Együttal felemlíti a titkár, hogy Dufek Pál ez idő szerint az erdőmérnöki cursus 4-ik évét, Várjon pedig az erdészeti cursus 3-ik évét hallgatja s így tanulmányait f. évi július hóban mindkettő befejezi. Az egyesület két ösztöndíja tehát a jövő tanév elejétől kezdve ismét kiadható.

Az igazgató válaszmány a jelentést tudomásul véve utasítja a titkárt, hogy az üresedésbe jött két ösztöndíjra az alapszabályok értelmében pályázatot hirdessen, az eredményről pedig az alapszabályok rendelkezéseinek megfelelőleg augusztusban tartandó válaszmányi ülésen jelentést tegyen.

XIV. A titkár bejelenti, hogy az egyesületi székház 9. számú lakásának bérlete május elsejére felmondatván, az eddigi 720 ft évi bér helyett 700 ft-ért adatott ki; jelenti továbbá, hogy a 8. számú lakás bérlete augusztus hó 1-től kezdve szintén felmondattott.

Tudomásul vétetik.

XV. A magyar orvosok és természetvizsgálók értesítését, mely szerint idei nagygyűlésüket f. é. augusztus hó 15—26-ik napjain Nagyváradon tartják meg, az igazgató válaszmány azon kijelentéssel veszi tudomásul, miszerint szívesen fogja venni, ha az egyesület közelben lakó tagjai ezen nagygyűlésen szintén részt vesznek.

XVI. A megelőző válaszmányi ülés óta történt rendkívüli befizetések szokásos bejelentésénél a titkár mindenekelőtt bemutatja Bedő Albert első alelnöknek az egyesülethez intézett következő levelet: Tisztelt Egyesület! Néhai Erdősi Baiersdorf Adolf ur részéről fia Baiersdorf Károly ur által kezeimhez, mint az Orsz. Erd. Egyesület alelnökéhez készpénzben átadott 3000 (háromezer) forintot idecsatolva, azon tiszteletteljes értesítéssel van szerencsém az egyleti pénztár számára átszolgáltatni, hogy ezt a boldogult Baiersdorf Adolf ur által és illetve örököse részéről is kijelentett kívánsághoz képest, mint a néhai alapítványát az egyleti alapítványok közé „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ czímen, oly rendeltetéssel méltóztassék elfogadni, hogy annak kamatai a t. egyesület által megállapítandó szabályzat szerint évenként, atyjukat elvesztett s illetve anyai, vagy más gyámság alatt álló és segélyre szorult olyan árva leányoknak szolgáltatassanak ki, a kiknek atyjuk erdőtiszt volt s mint ilyen az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésétől kezdve állandóan és legalább 3 vagy 5 éven át tagja volt s egyleti kötelezvényeinek mindenben megfelelt. Kiváló tisztelettel maradván a t. egyesületnek alázatos szolgálója Bpest, 1890. június hó 25. Bedő Albert alelnök. Az igazgató válaszmány a bejelentést örvendetes tudomásul véve, néhai Baiersdorf Adolfnak ezen nemes célú alapítványát a maga részéről köszönettel elfogadja s egyuttal intézkedik, hogy erdősi Baiersdorf Károly urral ezen határozata addig is, míg az alapítvány a közgyűlésnek bejelentetni fog, az összeg átvételének elismerése mellett előzetesen közöltessék. Intézkedik továbbá, hogy az alapítvány szabályzata az egyesület többi jótékony alapítványainak szabályzatával összhangban egy kisebb bizottság által elkészíttessék s a következő válaszmányi ülésen előterjesztessék, kiküldvén e bizottságba Bedő Albert első alelnök elnöklete alatt Rutska Tivadar válaszmányi tagot és Horváth Sándor egyesületi titkárt.

Ezen intézkedéssel kapcsolatban tudomásul vétetik továbbá, hogy a megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

a) új készpénz alapítvány fejében befizettek Gróf Forgách Károly 150 frtot, báró Mednyánszky Dénes régibb 100 frt-os alapítványának 160 frt-ra való kiegészítésére 60 frtot.

b) a Wagner Károly alapítvány javára befizettek Vadas Jenő (egy alárendelt erdőőr rendbirságából) 3 frtot; a szászsebesi m. k. erdőhivatal alárendelt tiszti és altiszti személyzete adományakép 5 frt 21 krt.

c) a Bedő Albert alapítvány javára Schmidt Károly (írói tiszteletdíj maradékából) 50 krt;

d) kötelezvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek Lesenyi Ferencz 55 frtot; Dr. Mágócsi Dietz Sándor 3 frt 11 krt; Földes János 10 frtot; Péch Dezső 92 frtot; Vadas Jenő 20 frtot; Gáspár Béla 160 frtot; Merényi Gyula 55 frt 75 krt; Roemer Frigyes 100 frtot; Halász F. Antal 20 frtot; Bona Marino 10 frtot; és Dapsy Frigyes 60 frtot.

A következő új tagok vétetnek fel:

a) alapító tagoknak

Gróf Forgách Károly 150 frttal készpénzben, ajánlja Elnök ur ő excellentiája; Dianovszky Pál kir. erdőgyakornok 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja Kauffmann Béla.

b) rendes tagoknak: Reithofer Ferencz urad. erdész, ajánlja Sárközi Miksa; Melcsiczky Pál, Schusztter Lajos, Bogreh Arpád, Balogh Ernő, Bacsák Béla, Grosch Arthur, Ajtay Jenő, Zathureczky Vilmos, Lassel Ferencz, Fejér Kálmán, Krajsovits Ferencz, Molnár Gyula, Prohászka Mátyás, ifj. Vermes György, Schauschek Gábor, Fábry Alajos, Licskó Ignác, Fülöp Béla, Dömösdy Zoltán, Zwierrina Adolf, Hajdu Dezső és Rónay Imre erdőakadémiai hallgatók, továbbá Kolbenheyer József, műszaki dijnok, ajánlja Fekete Lajos; Schusztter András és Gunesch Gottfried városi erdőgyakornokok ajánlja Nagy Gyula; Osterlamm Ernő, erdőgyakornok, ajánlja Osterlamm Ármin; Markovics Dusan,

vagyonközségi erdész, ajánlja Krivácsi Elek; Aschner István, hercz. erd. segéd, ajánlja Záreczky Tivadar; Asbóth Mihály erdőgyakornok, ajánlja Strompf Pál, Török László erdőgyakornok, ajánlja Pintér Mihály; Gallay András végz. erdő akadémiai hallgató, ajánlja Lux János, Kocsis István erdőőr, ajánlja Várnai Sándor; Urbán Rezső urad. erdész, Schlesinger Alajos vidék erdész és Traub Herrmann urad. segéderdész. ajánlja Kleiszl Gyula; Korzenszky Antal és idősb. Belházy Gyula műszaki díjnokok, ajánlja Csiby Lőrincz; ifj. Szepessy Gusztáv végzett erdőakadémiai hallgató, ajánlja id. Szepessy Gusztáv; Vukovics Péter műszaki díjnok, Siposs Mihály végz. erdőakad. hallgató és Drexler Nándor urad. erdész, ajánlja a titkár; Salamin Oscar bécsi földmiv. főtanodai hallgató, ajánlja Kellner György; Tibold Ferencz erdész és gazdász, ajánlja a titkár.

XVIII. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Havas József és Kallina Károly urak kéretnek fel.

K. m. f.

Horváth Sándor,
titkár.

Tisza Lajos,
elnök.

Hitelesítésül:

Havas József, s. k.

Kallina Károly, s. k.

L a p s z e m l e.

(M—zs—) **Mi idézi elő a nedvek emelkedését a fákban?** Ezzel, a még eddig teljesen meg nem oldott kérdéssel az Oest. Vierteljahresschrift f. Fortwesen című szaklap egyik legújabb füzeté szerint Böhm, a bécsi „Hochschule für Bodenkultur“ tanára már régóta foglalkozik. Régebben abból a feltevésből indult ki, hogy a fák szöveteiben lévő levegő feszültsége a külső légnyomásnál kisebb lévén, a nedvek emelkedése kizárólagosan ezen légnyomásbeli különbségnek tulajdonítható; az újabb időben végzett tudományos vizsgálódásai azonban ettől eltérő eredményhez vezették.

A tülevelű fák áledényeiről (gyantamenetei), melyek a lomblevelűek tulajdonképeni edényeinek teelnek meg, azt állítja Böhm, hogy azok egymással nyílt összeköttetésben lévő tagokból állanak és a fa egész hosszán végig vonuló csöveket képeznek.